

คำแนะนำ

การกำหนดเงื่อนไขการอนุญาตใช้เครื่องขยายเสียง

กองจัดการคุณภาพอากาศและเสียง
กรมควบคุมมลพิษ

คำแนะนำ

การกำหนดเงื่อนไขการอนุญาตใช้เครื่องขยายเสียง

กองจัดการคุณภาพอากาศและเสียง
กรมควบคุมมลพิษ

คำนำ

การอนุญาตให้ทำการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียงโดยไม่กำหนดเงื่อนไขการอนุญาต อาจส่งผลให้เกิดการร้องเรียนเหตุรำคาญได้หากผู้ได้รับอนุญาตทำการโฆษณาไม่ได้คำนึงถึงผลกระทบต่อด้านเสียงที่อาจเกิดกับประชาชนที่อาศัยในเส้นทางที่มีการโฆษณาเคลื่อนที่โดยใช้รถ หรือประชาชนที่อาศัยบริเวณใกล้เคียงร้านหรือกิจกรรมที่มีการใช้เครื่องขยายเสียง

กรมควบคุมมลพิษ จึงได้จัดทำคำแนะนำการกำหนดเงื่อนไขการอนุญาตใช้เครื่องขยายเสียง เพื่อให้หน่วยงานอนุญาต หรือพนักงานเจ้าหน้าที่นำไปใช้ประกอบการพิจารณาอนุญาตให้ทำการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง เพื่อควบคุมป้องกันไม่ให้เกิดผลกระทบหรือเหตุรำคาญด้านเสียง โดยคำแนะนำนี้ใช้ประกอบการพิจารณาการโฆษณาภายนอกอาคาร ได้แก่ การโฆษณาเคลื่อนที่โดยใช้รถประชาสัมพันธ์ และร้านหรือกิจกรรมที่มีการใช้เครื่องขยายเสียง ทั้งนี้ ไม่ใช้คำแนะนำนี้กับการจัดแสดงดนตรี คอนเสิร์ต รถแห่ การจัดงานประจำปี และการแข่งกีฬาที่มีการใช้เครื่องขยายเสียง

ท้ายนี้กรมควบคุมมลพิษขอขอบคุณหน่วยงานต่าง ๆ และประชาชนที่ให้ข้อเสนอแนะในการจัดทำคำแนะนำการกำหนดเงื่อนไขการอนุญาตใช้เครื่องขยายเสียง ซึ่งทำให้เนื้อหามีความครอบคลุมและจะเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

สารบัญ

ความหมายของการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง	5
ประเภทการโฆษณา	5
การอนุญาตทำการโฆษณา	5
ปัญหาเหตุรำคาญด้านเสียงจากการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง	8
คำแนะนำการกำหนดเงื่อนไขการอนุญาตใช้เครื่องขยายเสียง	9
การกำกับดูแลการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง	16
คำแนะนำสำหรับการโฆษณาที่ไม่ต้องขออนุญาตใช้เครื่องขยายเสียง	16
บรรณานุกรม	
ภาคผนวก	
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง	

ความหมายของการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง

หมายถึง การบอกกล่าว แจงความ ชี้แจง แนะนำ หรือแสดงความคิดเห็นแก่ประชาชน โดยใช้เครื่องขยายเสียงด้วยกำลังไฟฟ้าและไม่โครโฟนในการโฆษณา

ประเภทการโฆษณา

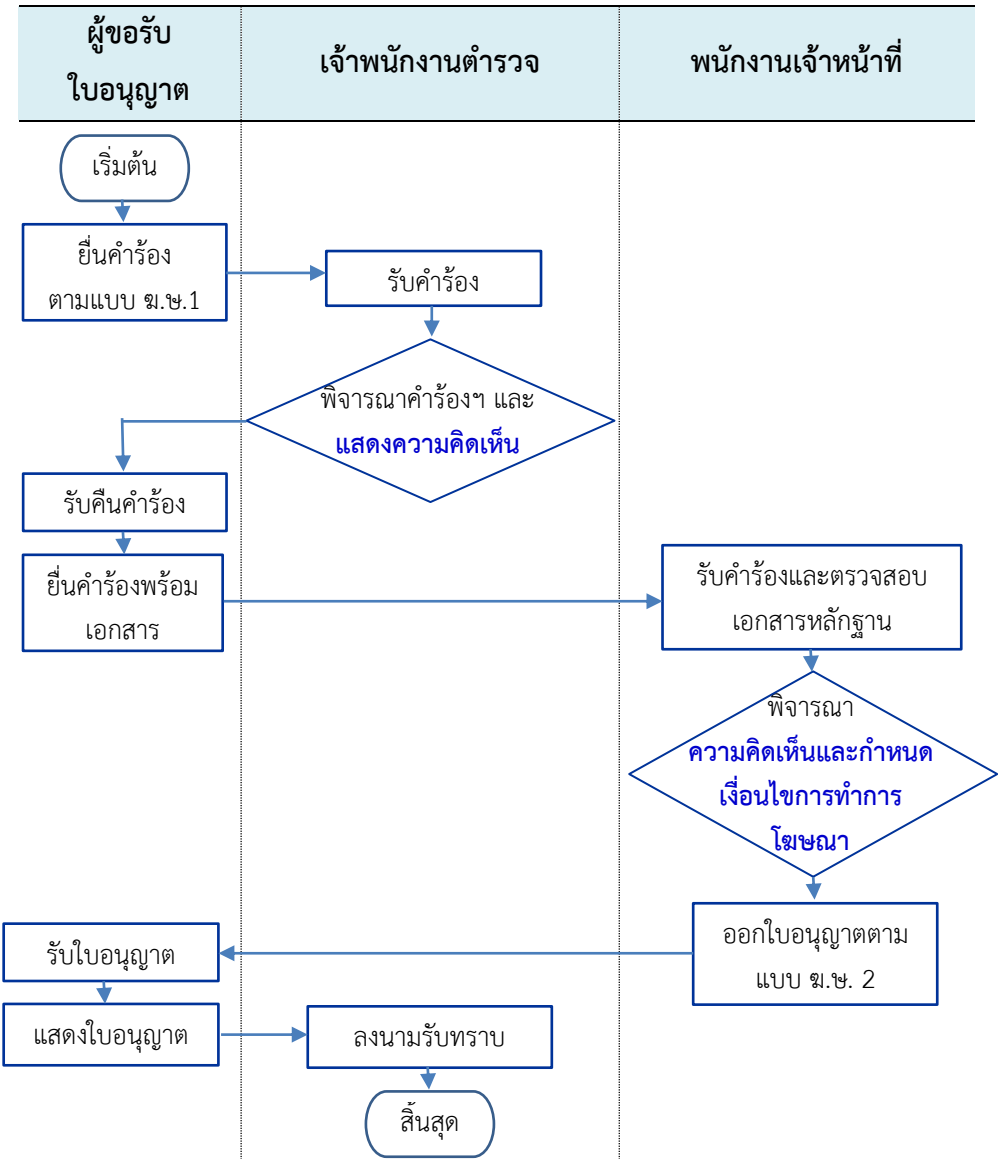
แบ่งได้ 2 ประเภท

1. การโฆษณาในกิจการที่ไม่เป็นไปในทำนองการค้า เช่น งานขึ้นบ้านใหม่ งานทำบุญบ้าน งานไหว้ครู งานมหรสพต่างๆ
2. การโฆษณาที่เป็นไปในทำนองการค้า แบ่งได้เป็น 2 ประเภท
 - 2.1 การโฆษณาเคลื่อนที่โดยใช้รถประชาสัมพันธ์วิ่งตามเส้นทางต่างๆ
 - 2.2 การโฆษณาประจำที่โดยประชาสัมพันธ์ ณ ร้านค้า หรือกิจการ หรือสถานที่จัดกิจกรรมนั้น ๆ

การอนุญาตทำการโฆษณา

พระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. 2493 มาตรา 4 วรรค 1 ระบุว่า ผู้ที่จะทำการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียงด้วยกำลังไฟฟ้า จะต้องขอรับอนุญาตต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อน แล้วจึงจะทำการโฆษณาได้ และในมาตราเดียวกันนี้ วรรค 2 ระบุว่า พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจกำหนดเงื่อนไขในใบอนุญาตเกี่ยวกับเวลา สถานที่ และเครื่องอุปกรณ์ขยายเสียงไว้ในใบอนุญาตด้วย และผู้ได้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนด

การขออนุญาตและการปฏิบัติของเจ้าพนักงานตำรวจและพนักงานเจ้าหน้าที่ในการอนุญาตทำการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง ดังแผนภาพ โดยมีรายละเอียดดังนี้

แผนภาพแสดงขั้นตอนการขออนุญาตและการปฏิบัติของเจ้าพนักงานตำรวจและพนักงานเจ้าหน้าที่ในการอนุญาตทำการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง

1. ผู้ขอรับใบอนุญาตใช้เครื่องขยายเสียงทำการโฆษณา ยื่นคำร้องขออนุญาตทำการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียงตามแบบ ข.ช.1 ณ สถานีตำรวจที่ผู้ยื่นคำร้องฯ มีภูมิลำเนา หรือสถานที่ที่จะโฆษณาอยู่ในเขตอำนาจ

ทั้งนี้ แบบ ข.ช.1 จัดเตรียมไว้ที่สถานีตำรวจ (บางท้องที่) สำนักงานเขตในกรุงเทพมหานคร สำนักงานเทศบาล ที่ว่าการอำเภอ องค์การบริหารส่วนตำบล และสามารถดาวน์โหลดจากอินเทอร์เน็ต

2. เจ้าพนักงานตำรวจท้องที่รับคำร้องขออนุญาตทำการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง

3. เจ้าพนักงานตำรวจท้องที่พิจารณาคำร้องขออนุญาตฯ และ**แสดงความ** **ความคิดเห็นในคำร้องขออนุญาตฯ** โดยพิจารณาความเหมาะสมของเวลา สถานที่และเครื่องอุปกรณ์ขยายเสียงที่ทำการโฆษณา

4. ผู้ขอรับใบอนุญาตฯ รับคืนคำร้องขออนุญาตฯ และนำคำร้องขออนุญาตฯ พร้อมเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ดังนี้

- ในกรุงเทพมหานคร (สำนักงานเขต) ได้แก่ ผู้อำนวยการเขต
- ในเขตเทศบาล (สำนักงานเทศบาล) ได้แก่ นายกเทศมนตรี
- นอกเขตเทศบาล (ที่ว่าการอำเภอ องค์การบริหารส่วนตำบล) ได้แก่

นายอำเภอ

5. พนักงานเจ้าหน้าที่รับคำร้องและตรวจสอบเอกสารหลักฐาน

6. พนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณาความเห็นของเจ้าพนักงานตำรวจท้องที่ และ**กำหนดเงื่อนไข**การทำงานโฆษณา

7. พนักงานเจ้าหน้าที่ออกใบอนุญาตให้ทำการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียงตามแบบ ข.ช. 2

8. ผู้ขอรับใบอนุญาตฯ นำใบอนุญาตฯ แสดงต่อนายตำรวจชั้นสัญญาบัตร ซึ่งเป็นหัวหน้าหรือผู้รักษาการแทนของหน่วยงาน ณ สถานที่ดังนี้

- สถานีตำรวจเจ้าของท้องที่ สำหรับการโฆษณาประจำที่

- กองบังคับการตำรวจจราจร สำหรับการโฆษณาเคลื่อนที่ในกรุงเทพมหานคร

- สถานีตำรวจท้องที่ต่างๆ ที่โฆษณา สำหรับการโฆษณาเคลื่อนที่ข้ามเขต

9. นายตำรวจชั้นสัญญาบัตรลงนามรับทราบการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียงในพื้นที่ความรับผิดชอบ เพื่อดำเนินการควบคุมหรือป้องกันมิให้การโฆษณาก่อความรำคาญแก่ประชาชนหรือกระทบต่อความสงบเรียบร้อยในสังคม

ปัญหาเหตุรำคาญด้านเสียงจากการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง

● ใช้เครื่องขยายเสียงในวันและช่วงเวลาที่ไม่ควรใช้ (ใช้เสียงช่วงเช้าเกินไปหรือดึกเกินไป)

● ใช้เครื่องขยายเสียงใกล้สถานที่ที่ต้องการความเงียบสงบ

● เปิดเครื่องขยายเสียงเสียงดังมาก

● เปิดเครื่องขยายเสียงเสียงดังในถนนแคบที่มีกำแพง ผนังอาคารสามารถสะท้อนเสียง

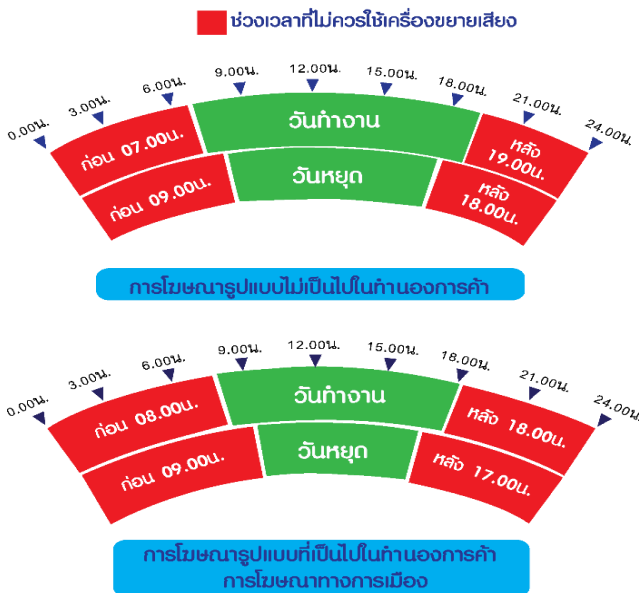
● ใช้เครื่องขยายเสียงกำลังขยายมาก

● ไม่มีวิธีการหรือไม่ดำเนินการควบคุมการใช้เครื่องขยายเสียง

คำแนะนำการกำหนดเงื่อนไขการอนุญาตใช้เครื่องขยายเสียง

การอนุญาตทำการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องกำหนดเงื่อนไขการใช้เครื่องขยายเสียงซึ่งเป็นการดำเนินงานตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. 2493 โดยต้องกำหนดสถานที่ห้ามอนุญาตและห้ามใช้เสียงโฆษณาตามที่กำหนดในระเบียบปฏิบัติการยื่นคำร้องและพิจารณาออกใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง (ลงวันที่ 29 สิงหาคม 2495) และให้พิจารณำคำแนะนำการกำหนดเงื่อนไขการอนุญาตใช้เครื่องขยายเสียงนี้ ประกอบการกำหนดเงื่อนไขใดเงื่อนไขหนึ่งหรือหลายเงื่อนไขเพิ่มเติมตามความเหมาะสม

1. กำหนดช่วงเวลาที่ไม่ควรใช้เครื่องขยายเสียงทำการโฆษณา

ควรพิจารณาห้ามอนุญาตใช้เครื่องขยายเสียง ช่วงเวลา 22.00 น. ถึง 06.00 น. ของวันรุ่งขึ้น

2. กำหนดสถานที่ห้ามอนุญาตและห้ามใช้เสียงทำการโฆษณา

สถานที่ที่ไม่ควรใช้เครื่องขยายเสียง ภายในระยะ: 100 เมตร

สถานที่ที่มีป้ายห้ามใช้เสียง

สถานศึกษาระหว่างการสอน

สวนสาธารณะ

ศาสนสถาน
สถานปฏิบัติธรรม

สถานสงเคราะห์หรือรับเลี้ยงเด็ก
สถานสงเคราะห์หรือรับเลี้ยงคนชรา

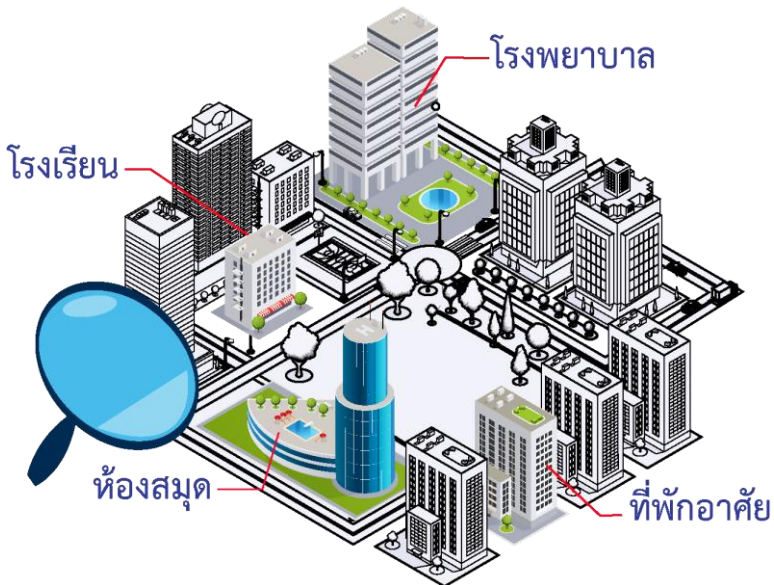
การจราจรไปมา
คับคั่งอยู่เป็นประจำ

1) ห้ามอนุญาตและห้ามใช้เสียงโฆษณาในระยะใกล้กว่า 100 เมตร จาก
โรงพยาบาล วัดหรือสถานที่บำเพ็ญศาสนกิจ และทางแยกที่มีการจราจรไปมาคับคั่ง
อยู่เป็นประจำ (ตามระเบียบปฏิบัติการยื่นคำร้องและพิจารณาออกใบอนุญาตฯ)

2) ห้ามใช้เสียงโฆษณาในระยะใกล้กว่า 100 เมตร จากโรงเรียนระหว่างทำการสอน และศาลสถิตยุติธรรมในระหว่างการพิจารณา (ตามระเบียบปฏิบัติการยื่นคำร้องและพิจารณาออกใบอนุญาตฯ)

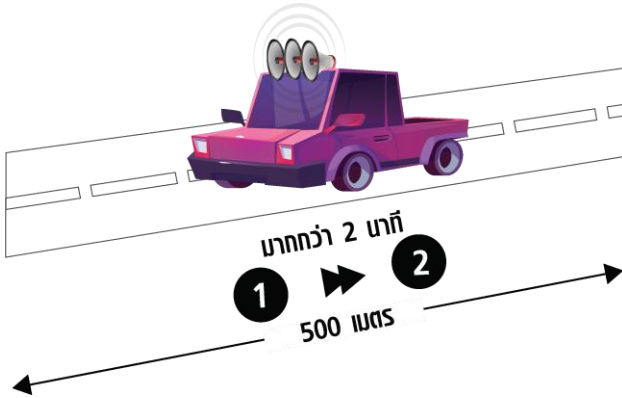
3) ควรห้ามใช้เสียงโฆษณาตลอด 24 ชั่วโมง จากสถานที่ ได้แก่ สถานสงเคราะห์หรือรับเลี้ยงเด็ก สถานสงเคราะห์หรือรับเลี้ยงคนชรา และสถานที่ที่มีป้ายห้ามใช้เสียง ส่วนสถานที่อื่นที่เป็นสถานที่อ่อนไหวด้านเสียงห้ามใช้เครื่องขยายเสียงช่วงระหว่างเวลาทำการ

3. ตรวจสอบสถานที่อ่อนไหวด้านเสียงในพื้นที่ที่รับผิดชอบ หรือชุมชนที่มีการพักอาศัยของประชาชนจำนวนมาก เพื่อเป็นข้อมูลกำหนดสถานที่ห้ามอนุญาต และห้ามใช้เครื่องขยายเสียงเพิ่มเติมเป็นการเฉพาะ

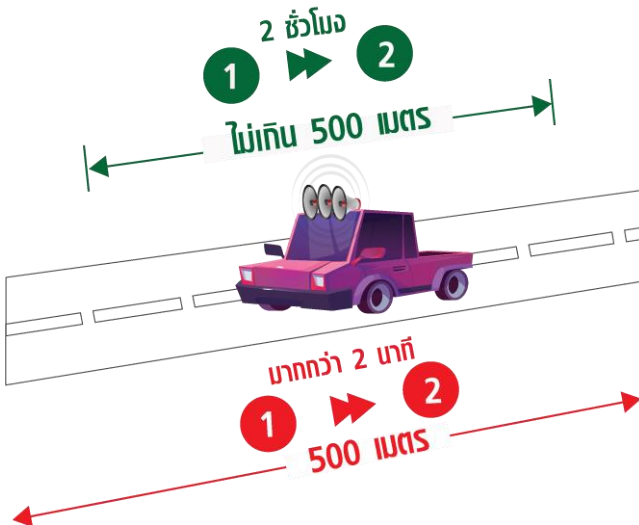

4. กำหนดระยะเวลาการใช้เสียงของการโฆษณาเคลื่อนที่ไม่เกิน 2 นาทีต่อครั้ง ดังนี้

1) ถนนที่มีความยาวโดยประมาณมากกว่า 500 เมตร ให้ใช้เสียงครั้งต่อไป มีระยะเวลาห่างจากครั้งก่อนหน้ามากกว่า 2 นาที

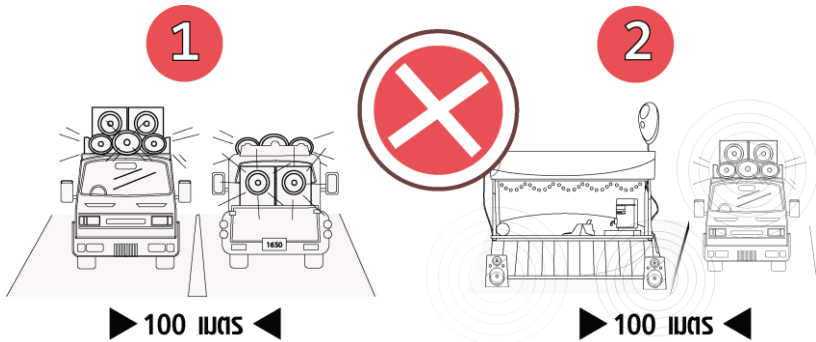
2) ถนนที่มีความยาวโดยประมาณไม่เกิน 500 เมตร ให้ใช้เครื่องขยายเสียงได้เพียง 1 ครั้ง และการใช้เสียงครั้งต่อไปให้มีระยะเวลาห่างจากครั้งก่อนหน้ามากกว่า 2 ชั่วโมง

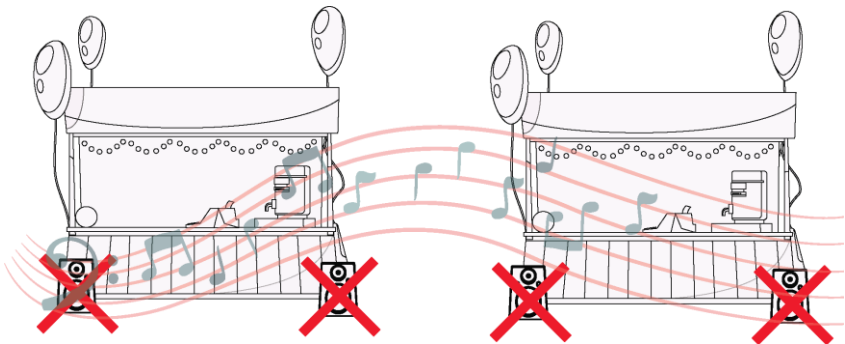
5. การโฆษณาเคลื่อนที่ที่ ร้านและกิจกรรมที่ใช้เครื่องขยายเสียง เมื่ออยู่ในบริเวณใกล้เคียงกันภายในระยะ 100 เมตร ดังต่อไปนี้ ให้หยุดการใช้เครื่องขยายเสียง

1) การโฆษณาเคลื่อนที่ที่ใช้รถ 2 คัน (หรือมากกว่า) ที่แล่นในเส้นทางเดียวกัน หรือสวนทางกัน

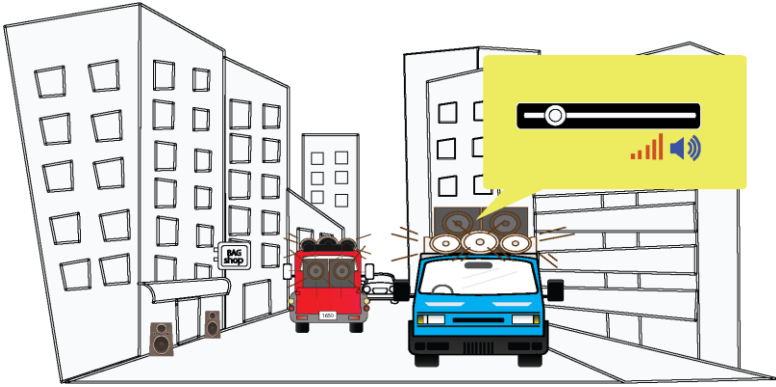
2) การโฆษณาเคลื่อนที่ที่ใช้รถที่แล่นใกล้ร้านหรือกิจกรรมที่ใช้เครื่องขยายเสียง

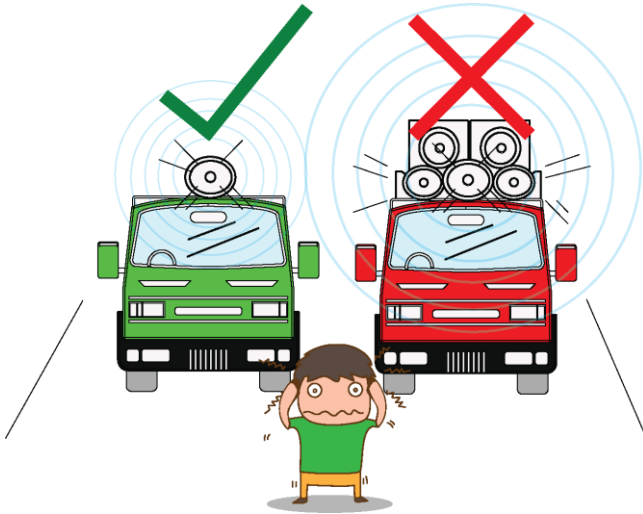
6. ไม่ควรอนุญาตร้านหรือกิจกรรมใดๆ ใช้เครื่องขยายเสียง กรณีที่อยู่ในบริเวณใกล้เคียงกันภายในระยะ 100 เมตร เว้นแต่จะกำหนดเงื่อนไขอื่นเพิ่มเติม เช่น ช่วงเวลาการใช้เครื่องขยายเสียงของร้านหรือกิจกรรมที่กำหนดช่วงเวลาการอนุญาตแตกต่างกัน

7. กำหนดให้ลดใช้เสียงในพื้นที่ที่เป็นถนนหรือซอยแคบ (1 – 3 ช่องจราจร) และพื้นที่ที่อาจเกิดการสะท้อนของเสียง (มีสิ่งก่อสร้างลักษณะอาคารสูงมากกว่า 2 ชั้น)

8. ควรอนุญาตใช้เครื่องขยายเสียงที่มีกำลังขยายน้อยและลำโพงจำนวนน้อย (บางกรณีอาจมีลำโพงจำนวนมาก) แทนการให้อนุญาตใช้เครื่องขยายเสียงที่มีกำลังขยายมากและลำโพงจำนวนมาก

9. ควรพิจารณากิจกรรมและสถานที่ที่ขออนุญาตใช้เครื่องขยายเสียงทำการโฆษณาอย่างเคร่งครัดโดยเฉพาะกรณีขออนุญาตใช้เครื่องขยายเสียงกำลังขยายมาก และใช้ลำโพงจำนวนมาก รวมทั้งให้กำหนดเงื่อนไขการใช้การให้อนุญาตโดยรายละเอียด เพื่อป้องกันการร้องเรียนเหตุเดือดร้อนรำคาญในภายหลัง

10. การจะใช้เครื่องขยายเสียงทำการโฆษณาในพื้นที่ส่วนบุคคลหรือนิติบุคคล ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าของพื้นที่ด้วย โดยให้ผู้ขออนุญาตต้องแสดงหลักฐานหรือแสดงข้อเท็จจริงระบุไว้ในคำขออนุญาต

11. ควรตรวจสอบประวัติการร้องเรียนเหตุรำคาญด้านเสียงของการโฆษณาเคลื่อนที่ ร้านหรือกิจกรรมที่ขออนุญาตใช้เครื่องขยายเสียง หากพบว่าเคยได้รับการร้องเรียน โดยให้พิจารณา

1) หากผู้ร้องเรียนเหตุรำคาญด้านเสียงอยู่ในสถานที่ที่กำหนดห้ามใช้เครื่องขยายเสียงในระยะใกล้กว่า 100 เมตร ให้กำหนดการใช้เครื่องขยายเสียงห่างจากสถานที่ดังกล่าวเพิ่มขึ้น เช่น 500 เมตร หรือมากกว่า

2) ไม่อนุญาตให้ทำการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียงกรณีพบว่าเคยได้รับการร้องเรียนซ้ำๆ เว้นแต่ผู้ขออนุญาตทำการโฆษณามีมาตรการควบคุมเสียงที่รัดกุม และมีแนวทางจัดการข้อร้องเรียนอย่างทันทีทันใด

การกำกับดูแลการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง

พนักงานเจ้าหน้าที่หรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มีอำนาจสั่งผู้ใช้เสียงหรือผู้ควบคุมเครื่องขยายเสียงให้ลดเสียงลงได้เมื่อเสียงที่โฆษณาก่อความรำคาญแก่ประชาชน และถ้าการโฆษณาก่อทำผิดเงื่อนไขในใบอนุญาต หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงาน ให้เจ้าพนักงานมีอำนาจสั่งให้หยุดโฆษณาได้

นอกจากนี้ มีคำแนะนำการกำกับดูแลเพิ่มเติม ดังนี้

1. ควรประชาสัมพันธ์การอนุญาตให้ทำการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียงผ่านทางช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ช่องทางใดช่องทางหนึ่งเพื่อให้ประชาชนรับทราบ
2. ควรประชาสัมพันธ์ช่องทางการร้องเรียนของหน่วยงานที่รับผิดชอบการกำกับดูแลการใช้เครื่องขยายเสียงและหน่วยงานอนุญาต หรือนำเทคโนโลยีสารสนเทศภูมิศาสตร์มาประยุกต์ใช้ในการเปิดรับข้อมูลร้องเรียนจากประชาชน เพื่ออำนวยความสะดวกในการรับแจ้งปัญหา และให้หน่วยงานที่รับผิดชอบเข้าดำเนินการแก้ไขปัญหาได้รวดเร็ว และเพื่อสะท้อนให้ทราบถึงความกระจุกตัวของปัญหาในช่วงเวลานั้นๆ

คำแนะนำสำหรับการโฆษณาที่ไม่ต้องขออนุญาตใช้เครื่องขยายเสียง

การโฆษณาที่ไม่ต้องขออนุญาตใช้เครื่องขยายเสียงตามพระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. 2493 ได้แก่ (1) คำสอนในทางศาสนา (2) ของหน่วยราชการของรัฐ (3) หาเสียงเพื่อประโยชน์แก่การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนสมาชิกสภาจังหวัด หรือสมาชิกสภาเทศบาล ซึ่งโฆษณาเป็นภาษาไทย (4) กิจการของสมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทน สมาชิกสภาจังหวัด หรือสมาชิกสภาเทศบาล

(5) กิจกรรมเกี่ยวกับการมหรสพ เฉพาะในโรงมหรสพ และในระหว่างเวลาที่แสดงมหรสพ (6) กิจกรรมของนิติบุคคลที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการอันเป็นสาธารณะกุศล

หน่วยงานอนุญาตให้ทำการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง และสถานีตำรวจเจ้าของท้องที่ ควรขอความร่วมมือไปยังผู้ที่จะใช้เครื่องขยายเสียง เช่น หน่วยงานราชการ พรรคการเมือง บริษัทจำกัด มูลนิธิ และสมาคม เป็นต้น ให้นำคำแนะนำการกำหนดเงื่อนไขการอนุญาตฯ มาปฏิบัติหรือปรับใช้โดยพิจารณาตามความเหมาะสม

บรรณานุกรม

กรมควบคุมมลพิษ. คู่มือประชาชน ใช้เครื่องขยายเสียงรบกวนแบบไม่รบกวนใคร.

สืบค้นจาก <https://www.pcd.go.th/publication/4606>

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. ระเบียบปฏิบัติการยื่นคำร้องและการพิจารณาออก

ใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง. สืบค้น
จาก

http://www.royalthaipolice.go.th/downloads/laws/laws_08_07.pdf

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. การโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง. สืบค้นจาก

<https://www.royalthaipolice.go.th/downloads/laws/>

คำอธิบาย/pdf_laws_08.pdf

Code of Practice on Noise from Ice-Cream Van Chimes Etc. in England

2013. สืบค้นจาก <https://www.gov.uk/government/publications/code-of-practice-on-noise-from-ice-cream-van-chimes>

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

สรุปสาระสำคัญของกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. พระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. 2493

- ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกใบอนุญาตแก่ผู้ขอรับใบอนุญาต และให้มีอำนาจกำหนดเงื่อนไขลงในใบอนุญาตว่าด้วยเวลา สถานที่ และเครื่องอุปกรณ์ขยายเสียง และผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนด (มาตรา 4)

- ใบอนุญาตให้คุ้มครองถึงผู้ใช้เสียงและผู้ควบคุมเครื่องขยายเสียง และบุคคลเช่นนี้ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดในใบอนุญาต (มาตรา 5)

- พนักงานเจ้าหน้าที่หรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มีอำนาจสั่งผู้ใช้เสียงหรือผู้ควบคุมเครื่องขยายเสียงให้ลดเสียงลงได้ เมื่อเสียงที่โฆษณาก่อความรำคาญแก่ประชาชน และถ้าการโฆษณากระทำผิดเงื่อนไขในใบอนุญาต หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงาน ให้เจ้าพนักงานมีอำนาจสั่งให้หยุดโฆษณาได้ (มาตรา 6)

- ไม่ขออนุญาตทำการโฆษณา โฆษณากระทำผิดเงื่อนไขในใบอนุญาต หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งเจ้าพนักงานให้ลดเสียง ปรับสูงสุด 200 บาท และให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาต (มาตรา 9)

1.1 ระเบียบปฏิบัติการยื่นคำร้องและการพิจารณาออกใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง

- เป็นหน้าที่ของตำรวจท้องที่ที่ได้รับคำร้องนั้น พิจารณาคำร้องขอ โดยคำนึงถึงสถานที่ เวลา และเครื่องอุปกรณ์ที่จะทำการโฆษณา แล้วแสดงความคิดเห็นไว้ในคำร้องนั้นเพื่อให้ผู้ร้องขอ นำไปแสดงต่อผู้ออกใบอนุญาต (ข้อ 2)

- พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยประกาศแต่งตั้งเป็นพนักงานออกใบอนุญาต เพื่อพนักงานผู้ออกใบอนุญาตได้รับคำร้องตามข้อ 2 ให้รับพิจารณาสั่งโดยให้นำความเห็นของตำรวจท้องที่มาเป็นหลักฐานประกอบการพิจารณาออกใบอนุญาตด้วย (ข้อ 3)
- สถานที่ห้ามอนุญาตและห้ามใช้เสียงโฆษณาในระยะใกล้กว่า 100 เมตร จากบริเวณสถานที่ใดสถานที่หนึ่ง ดังต่อไปนี้ (ก) โรงพยาบาล (ข) วัดหรือสถานที่บำเพ็ญศาสนกิจ (ค) ทางแยกที่มีการจราจรไปมาคับคั่งอยู่เป็นปกติ (ข้อ 5)
- ห้ามใช้เสียงโฆษณาในระยะใกล้กว่า 100 เมตร จากบริเวณสถานที่ (ก) โรงเรียนระหว่างทำการสอน (ข) ศาลสถิตยุติธรรมระหว่างเวลาพิจารณา (ข้อ 6)

2. พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

- ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจห้ามผู้ใดผู้หนึ่งมิให้ก่อเหตุรำคาญในที่หรือทางสาธารณะหรือสถานที่เอกชนรวมทั้งระงับเหตุรำคาญด้วย (มาตรา 26)
- ในกรณีที่มีเหตุรำคาญเกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นในที่หรือทางสาธารณะ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้บุคคลซึ่งเป็นต้นเหตุหรือเกี่ยวกับการก่อหรืออาจก่อให้เกิดเหตุรำคาญ ระงับหรือป้องกันเหตุรำคาญ ในกรณีไม่ปฏิบัติตามคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น และเหตุรำคาญอาจเกิดอันตรายร้ายแรงต่อสุขภาพ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นระงับเหตุรำคาญนั้น (มาตรา 27)
- ในกรณีที่มีเหตุรำคาญเกิดขึ้นในสถานที่เอกชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่นั้นระงับหรือป้องกันเหตุรำคาญ ในกรณีไม่ปฏิบัติตามคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น และเหตุรำคาญอาจเกิดอันตรายร้ายแรงต่อสุขภาพ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นระงับเหตุรำคาญนั้น (มาตรา 28)
- ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น จำคุกไม่เกิน 3 เดือน หรือปรับไม่เกิน 25,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา 74)

3. พระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. 2499 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

- ทำให้เกิดเสียงหรือกระทำความอื้ออึงจนทำให้ตกใจหรือเดือดร้อน ปรับไม่เกิน 1,000 บาท (มาตรา 370)
- กระทำการใดๆ ต่อผู้อื่นให้เดือดร้อนรำคาญ ปรับไม่เกิน 5,000 บาท (มาตรา 397)

4. คำสั่งคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ 22/2558

- สถานบริการหรือสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญทางเสียงแก่ผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียง ให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข เจ้าพนักงานตำรวจ และเจ้าพนักงานฝ่ายปกครอง สั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่ดังกล่าว ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขเหตุเดือดร้อนรำคาญทางเสียงให้แล้วเสร็จภายในเวลา 30 วัน และในระหว่างระยะเวลาดังกล่าวให้หยุดการใช้เสียงที่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญนั้น (ข้อ 5)

จัดทำและเผยแพร่โดย

ส่วนเสียงและความสั่นสะเทือน กองจัดการคุณภาพอากาศและเสียง กรมควบคุมมลพิษ

92 ซอยพหลโยธิน 7 ถนนพหลโยธิน เขตพญาไท กรุงเทพฯ 10400

โทร. 0 2298 2323-6 โทรสาร 0 2298 5389

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ noise @pcd.go.th

กรมควบคุมมลพิษ
POLLUTION CONTROL DEPARTMENT